

Bryssel den 8 maj 2025
(OR. en)

7710/1/25
REV 1 (fi,fr,ga,hu,lv,pl,sk,sv)

LIMITE

AUDIO 20
CULT 26
TELECOM 102
PI 57
SOC 194
EMPL 128
DIGIT 55
RECH 136
EDUC 91
CONSOM 56
DATAPROTECT 57

NOT

från: Rådets generalsekretariat

till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Utkast till rådets slutsatser om bedömningen av den rättsliga ramen för
audiovisuella medietjänster och videodelningsplattformstjänster
– Godkännande

Arbetsgruppen för audiovisuella frågor och mediefrågor har behandlat utkastet till slutsatser om det ovannämnda ärendet. Samtliga delegationer är överens om den bifogade texten.

Coreper uppmanas att bekräfta att det föreligger en överenskommelse om den bifogade texten och överlämna den till rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) för godkännande vid mötet den 13 maj 2025 och efterföljande offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utkast till rådets slutsatser om bedömningen av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster och videodelningsplattformstjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

som erinrar om de referensdokument som anges i bilagan¹,

KONSTATERAR FÖLJANDE:

1. Direktivet om audiovisuella medietjänster² är den viktigaste rättsakt som reglerar EU:s audiovisuella mediemarknad. Sedan direktivet ändrades 2018 har det även omfattat videodelningsplattformstjänster, och genom det inrättades den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga), ett högkvalificerat organ som består av företrädare för nationella tillsynsmyndigheter.
2. I den europeiska mediefrihetsförordningen³ understryks dessutom medietjänsternas unika roll. Genom den europeiska mediefrihetsförordningen inrättas Europeiska nämnden för medietjänster (*nämnden*), som ersätter och efterträder Erga, och som har till uppgift att främja konsekvent och effektiv tillämpning av direktivet om audiovisuella medietjänster och den europeiska mediefrihetsförordningen. I den europeiska mediefrihetsförordningen erinras också om skyddet av mediefriheten och av mediepluralismen, som är två av demokratins huvudpelare.

¹ I bilagan förtecknas dokument som rör de relevanta frågorna.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster), mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (EUT L 303, 28.11.2018, s. 69).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1083 av den 11 april 2024 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiv 2010/13/EU (europeisk mediefrihetsförordning) (EUT L 1083, 17.4.2024).

3. Rättslig klarhet liksom enkla och enhetliga regler har betydelse för alla leverantörer av audiovisuella medietjänster och av videodelningsplattformstjänster. Förhållandet mellan direktivet om audiovisuella medietjänster och andra relevanta EU-rättsakter, särskilt förordningen om digitala tjänster⁴ och e-handelsdirektivet⁵, bör vara tydligt. Även om övergripande regler har fastställts genom förordningen om digitala tjänster och e-handelsdirektivet för verksamheter som bedrivs av leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster, fastställs i direktivet om audiovisuella medietjänster sektorsvisa, innehållsspecifika regler, och det direktivet bör fortsätta att utgöra den huvudsakliga rättsliga ramen för audiovisuell reglering för att skydda och främja vidareutvecklingen av en diversifierad, rättvis, säker, tillförlitlig och konkurrenskraftig audiovisuell mediemarknad i EU samt europeiskt audiovisuellt innehåll som är oberoende, tillförlitligt och präglat av kulturell mångfald.
4. Marknaden för audiovisuella medier, konsumtionsvanor och EU:s övergripande rättsliga ram utvecklas ständigt. I enlighet med artikel 33 i direktivet om audiovisuella medietjänster ska Europeiska kommissionen lägga fram en efterhandsutvärdering för Europaparlamentet och rådet för att mäta direktivets verkan och mervärde, vid behov åtföljd av förslag för en översyn av direktivet.
5. Genom dessa slutsatser avser rådet att uppmärksamma kommissionen på
 - a) vikten av direktivet om audiovisuella medietjänster som helhet och dess förmåga, i egenskap av direktiv som rör den inre marknaden, att skapa balans mellan å ena sidan bevarandet av subsidiaritetsprincipen och respekten för medlemsstaternas behörighet att utveckla kulturpolitiken i enlighet med fördragen och annan unionsrätt och å andra sidan uppfyllandet av andra EU-mål, inbegripet en väl fungerande inre marknad genom bland annat ursprungslandsprincipen,
 - b) vissa områden som tillsammans anses vara viktiga och som bland andra bör analyseras ingående av kommissionen inom ramen för utvärderingsförfarandet.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationshällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

Vissa frågor som medlemsstaterna har lyft kvarstår också, och dessa slutsatser bör därför inte ses som en uttömmande förteckning över områden som rådet anser behöver utvärderas.

Rådets mål är att inleda en faktabaserad diskussion om vissa aspekter av ramen för audiovisuella medier, utan att begränsa denna diskussion eller föregripa eventuella framtida förhandlingar om direktivet om audiovisuella medietjänster.

DIREKTIVETS TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

EUROPEISKA UNIONENS RÅD, SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

6. Det är av största vikt att tillämpningsområdet för direktivet om audiovisuella medietjänster även fortsättningsvis kan anpassas i takt med att den audiovisuella marknaden fortsätter att utvecklas. Tillämpningsområdet bör vara tillräckligt brett och tydligt för att omfatta alla relevanta typer av audiovisuellt medieinnehåll och audiovisuella medietjänster som erbjuds på den inre marknaden, oavsett distributionssätt. Vissa oklarheter har noterats när det gäller klassificeringen av framväxande former av audiovisuell onlineverksamhet⁶.
7. I skäl 3 i direktivet om audiovisuella medietjänster⁷ klargörs att kanaler, eller andra audiovisuella tjänster under en leverantörs redaktionella ansvar, i sig kan utgöra audiovisuella medietjänster, även om de erbjuds på videodelningsplattformar. Vissa användare av videodelningsplattformstjänster (ofta kallade ”influare” eller ”professionella skapare av innehåll”⁸) är numera väletablerade aktörer på marknaden för audiovisuella medier och har en betydande inverkan på marknaden och den allmänna opinionen. Deras tjänster används ofta av barn och ungdomar. Vissa inkonsekvenser har emellertid rapporterats på den inre marknaden när det gäller klassificeringen av dessa aktörer som leverantörer av audiovisuella medietjänster⁹.

⁶ Som framgår av punkt 8.

⁷ EUT L 303, 28.11.2018, s. 69.

⁸ Även andra termer används i praktiken. Se även: *Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers*, Ergas undergrupp 1, 2021, s. 3.

⁹ *Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms Focus on commercial communications*, EAO 2022, tabell 14. *Obligations regarding (v)blogs and (v)blogging*, sidorna 34-37; *Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers*, Ergas undergrupp 1, 2023, s. 15; rapportering om tillämpningen av direktiv 2010/13/EU om audiovisuella medietjänster, ändrat genom direktiv (EU) 2018/1808, för perioden 2019–2022 (SWD (2024) 4 final), s. 4.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

8. Analysera huruvida definitionerna i direktivet om audiovisuella medietjänster omfattar alla relevanta tjänster som tillhandahåller audiovisuellt medieinnehåll och, på grundval av denna analys, bedöma det eventuella behovet av klargöranden, med beaktande av direktivets mål och huvudsakliga värden, inbegripet en hög skyddsnivå för tittarna, i synnerhet minderåriga, lika villkor och behovet av proportionalitet. I detta ingår att bedöma behovet av att ytterligare klargöra att särskilda grupper av skapare av innehåll på videodelningsplattformar (ofta kallade ”influare” eller ”professionella skapare av innehåll”) omfattas av direktivet om audiovisuella medietjänster.

SKYDD AV MINDERÅRIGA

EUROPEISKA UNIONENS RÅD, SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

9. I direktivet om audiovisuella medietjänster fastställs regler för att säkerställa en hög skyddsnivå för minderåriga när de använder linjära och icke-linjära audiovisuella tjänster och videodelningsplattformar. Genom direktivet kan medlemsstaterna också införa mer detaljerade eller strängare regler, förutsatt att dessa är förenliga med tillämplig unionsrätt.
10. Genom förordningen om digitala tjänster inrättas ett harmoniserat och övergripande regelverk för onlinebaserade förmedlingstjänster, inbegripet videodelningsplattformstjänster. Enligt förordningen ska leverantörer av onlineplattformar vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att skydda minderåriga, och leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska noggrant identifiera, analysera och bedöma systemriskerna som härrör från utformningen av deras tjänst eller från hur tjänsten fungerar. Direktivet om audiovisuella medietjänster tillför ett mervärde genom att tillhandahålla särskilda regler som gäller för leverantörer av alla storlekar och som fastställer vilket audiovisuellt innehåll – både redaktionellt innehåll och audiovisuella kommersiella meddelanden – som kan vara skadligt för minderåriga.
11. Den internationella karaktären hos de mest använda audiovisuella medietjänsterna och videodelningsplattformstjänsterna på begäran medför regleringsutmaningar som måste hanteras med hjälp av de samarbetsmekanismer som föreskrivs i unionsrätten.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

12. Mot bakgrund av de föränderliga marknadsförhållandena och konsumtionsvanorna undersöka om de befintliga bestämmelserna fortfarande på ett fullgott sätt säkerställer en hög nivå på skyddet av minderåriga mot potentiellt skadligt eller olämpligt innehåll som kan försämra deras fysiska, psykiska eller moraliska utveckling när de använder tjänster som tillhandahåller audiovisuellt innehåll – både redaktionellt innehåll och audiovisuella kommersiella meddelanden – i alla medlemsstater, samt lika villkor för alla relevanta aktörer på den audiovisuella marknaden, samtidigt som hänsyn tas till tjänsternas karaktär.
13. Analysera sambandet mellan bestämmelserna i direktivet om audiovisuella medietjänster och förordningen om digitala tjänster för att undersöka hur konsekvent och tydligt de tillämpas på audiovisuellt innehåll när det gäller skyddet av minderåriga, med beaktande av behovet av att säkerställa ett fullgott skydd på videodelningsplattformar.

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

14. Inom ramen för det befintliga tillämpningsområdet för direktivet om audiovisuella medietjänster inleda ett närmare och effektivare gränsöverskridande samarbete om skyddet av minderåriga, särskilt genom att stärka nationella tillsynsmyndigheters och andra behöriga myndigheters förmåga att effektivt hantera konstaterade överträdelser när det gäller audiovisuella medietjänster och bristande tillämpning av åtgärder när det gäller videodelningsplattformstjänster. För att säkerställa ett snabbt och effektivt skydd är detta särskilt relevant för tjänster som riktar sig till en bred publik i andra EU-medlemsstater.
15. Främja dialog och samarbete med icke-statliga enheter och forskare i syfte att samla in kunskap och bästa praxis om effektivt skydd av minderåriga och främja proaktiva initiativ för medie- och filmkunnighet utformade för minderåriga.

SKYLDIGHETER FÖR LEVERANTÖRER AV VIDEODELNINGSPLATTFORMAR

EUROPEISKA UNIONENS RÅD, SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

16. I en digital miljö är audiovisuellt innehåll ett mycket viktigt, attraktivt och levande inslag. Det audiovisuella innehållets attraktionskraft har gjort leverantörer av videodelningsplattformar till framträdande aktörer på marknaden för audiovisuella medier, utan att de har samma skyldigheter som leverantörer av audiovisuella medietjänster. Tillväxten för leverantörerna av videodelningsplattformar skärper konkurrens om tittarna och audiovisuella kommersiella meddelanden, vilket innebär ökade utmaningar för leverantörer av audiovisuella medietjänster.
17. Utvecklingen av videodelningsplattformstjänster har skapat nya möjligheter för enskilda personer när det gäller yttrandefrihet och tillgång till information. Samtidigt har den snabba utvecklingen dock medfört betydande risker för användare av videodelningsplattformar och för samhället i stort.
18. Även om leverantörerna av videodelningsplattformar, i enlighet med definitionen i direktivet om audiovisuella medietjänster, inte har något redaktionellt ansvar för det innehåll som är tillgängligt i deras tjänster¹⁰, har de ett avgörande inflytande på innehållsansvaret och innehållets presentation och synlighet, vilket kan ha en betydande inverkan på exempelvis opinionsbildningen. Med tanke på deras inflytande har de ett viktigt ansvar när det gäller att skydda allmänheten i denna miljö.

¹⁰ Såvida de inte också klassificeras som leverantörer av audiovisuella medietjänster.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

19. Utvärdera befintliga lösningar som tillhandahålls genom direktivet om audiovisuella medietjänster, samtidigt som hänsyn tas till relevanta EU-regler, såsom bestämmelserna i förordningen om digitala tjänster, och deras tillämpning på onlineplattformar som också är videodelningsplattformstjänster, och bedöma huruvida de nuvarande bestämmelserna om videodelningsplattformstjänster i direktivet om audiovisuella medietjänster är tillräckliga för att skydda allmänheten från skada och andra samhällsrisker till följd av audiovisuellt innehåll som är tillgängligt på videodelningsplattformar och för att främja lika villkor, även på området audiovisuella kommersiella meddelanden.
20. Analysera behovet av ändringar, samtidigt som hänsyn tas till behovet av rättslig klarhet, regleringsmässig samstämmighet och mervärdet av direktivets bestämmelser om videodelningsplattformstjänster samt till det eventuella behovet av förenkling av de bestämmelser som är tillämpliga på onlineplattformar.

ÅTGÄRDER OCH STRATEGIER FÖR ATT STÖDJA AUDIOVISUELLA MEDIETJÄNSTER OCH AUDIOVISUELLT INNEHÅLL

EUROPEISKA UNIONENS RÅD, SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

21. Det växande problemet med spridning av desinformation och utländsk informationsmanipulering och inblandning förblir en av de största utmaningarna för de europeiska demokratierna. Även om medborgarna i de flesta europeiska länder betraktar traditionella medier, särskilt public service-medier, som tillförlitliga informationskällor, har den dynamiska tekniska utvecklingen, de globala onlineplattformarnas, inbegripet sociala mediers, allt större roll och den snabbt ökande användningen av artificiell intelligens förändrat konsumenternas vanor, vilket har en djupgående inverkan på mediemarknaden.

22. Globala onlineplattformar kan fungera som inkörsportar till medieinnehåll, med affärsmodeller som tenderar att ge tillgång till medietjänster utan mellanhänder, och användningen av dessa plattformar kan leda till att polariserande innehåll och desinformation förstärks.
23. Reklam är en mycket viktig finansieringskälla för medieföretag och audiovisuella medietjänster. Onlineplattformarnas och videodelningsplattformstjänsternas allt större betydelse bland tittarna, i synnerhet de yngre generationerna, har dock lett till minskade reklamintäkter för traditionella medier, särskilt för audiovisuella medietjänster. Lika villkor kan bidra till att säkerställa att leverantörer av medietjänster tjänar tillräckligt mycket på sitt innehåll i samband med den digitala omställningen.
24. Med tanke på den snabbt föränderliga modellen för innehållskonsumtion och behovet av att bevara och främja mediepluralism och kulturell mångfald, erinras det i direktivet om audiovisuella medietjänster om medlemsstaternas möjlighet att, på vissa villkor och i överensstämmelse med EU-lagstiftningen, vidta vissa åtgärder för att främja innehåll av samhällsintresse (säkerställa att audiovisuella medietjänster av allmänintresse framhävs enligt artikel 7a i direktivet om audiovisuella medietjänster).
25. Åtgärder för framhävande kan vara användbara för att förbättra tillgången till mediepluralism i det onlinebaserade audiovisuella landskapet och för att främja mer lika villkor mellan leverantörer av audiovisuella medietjänster och videodelningsplattformstjänster och utvecklare och tillverkare av enheter och gränssnitt, som genom sina egna system med rekommendationer och gränssnitt kan fungera som grindvakter när det gäller tillgången till medieinnehåll och medietjänster. Dessutom kan synliggörandet av innehåll som skapas i enlighet med journalistiska standarder vara ett effektivt verktyg i kampen mot desinformation och utländsk informationsmanipulering och inblandning.
26. Mot bakgrund av andra EU-rättsakter har de nuvarande bestämmelserna i direktivet om audiovisuella medietjänster blivit oklara när det gäller i vilken utsträckning medlemsstaterna kan anta bestämmelser om framhävande för företag som är etablerade i andra medlemsstater.

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

27. I tillämpliga fall bedöma hur effektiva nationella åtgärder är när det gäller att främja innehåll av allmänintresse, bland annat genom att överväga om det är relevant att utveckla effektiva nationella system för framhävande utan att det påverkar och med full respekt för de berörda medietjänsternas mediefrihet och oberoende samt i enlighet med EU-lagstiftningen.
28. Stödja själv- och samregleringsinitiativ som tas av relevanta organisationer och medieföretag vars främsta mål är att bekämpa desinformation och utländsk informationsmanipulering och inblandning, och stärka allmänhetens förtroende, samtidigt som man skyddar journalistiska standarder och journalistisk etik.
29. Strukturellt stödja leverantörer av medietjänster som tillhandahåller innehåll som skapas i enlighet med journalistiska standarder och stärka mediepluralismen genom att införa åtgärder för leverantörer av medietjänster som tillämpar yrkesmässiga journalistiska standarder i syfte att bidra till att öka mängden värdefullt innehåll i audiovisuella medietjänster och på videodelningsplattformar utan att äventyra deras oberoende.
30. Fortsätta sina insatser för att främja och stödja sådan mediekunnighet som stärker medborgarnas möjlighet att använda medierna på ett effektivt och säkert sätt.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

31. Med beaktande av Ergas tidigare arbete med att övervaka undertecknarnas efterlevnad av EU:s uppförandekod om desinformation, och med tanke på nämndens nya behörighetsområden som skapas genom den europeiska mediefrihetsförordningen, regelbundet med medlemsstaterna diskutera resultaten av den strukturerade dialogen mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar (särskilt de som omfattas av definitionen av videodelningsplattformstjänst), företrädare för leverantörer av medietjänster och andra viktiga berörda parter, i synnerhet när det gäller efterlevnaden av självregleringsinitiativ som syftar till att skydda användare från skadligt innehåll, inbegripet initiativ som syftar till att motverka desinformation.

32. Kartlägga nuvarande begränsningar och erfarenheter när det gäller att säkerställa lämpligt framhävande i ett gränsöverskridande digitalt mediasammanhang och bedöma samspelet mellan bestämmelserna om framhävande och EU-lagstiftningen samt undersöka hur system för framhävande på ett effektivt sätt kan hantera relevanta tjänster, inbegripet tjänster under andra medlemsstaters jurisdiktion¹¹, i enlighet med EU-lagstiftningen.
33. Övervaka de nuvarande bestämmelsernas inverkan på de europeiska mediernas hållbarhet i det digitala ekosystemet och bestämmelsernas inverkan på lika villkor på den audiovisuella mediemarknaden, särskilt på reklamområdet.
34. Med beaktande av behovet av att medlemsstaterna strukturellt stärker och stöder leverantörer av medietjänster, fortsätta att främja hävstångseffekten av offentligt stöd genom att se över tillämpningen av reglerna om statligt stöd, inbegripet den allmänna gruppundantagsförordningen när så är lämpligt.

TILLGÅNG TILL EVENEMANG AV SÄRSKILD VIKT FÖR SAMHÄLLET

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,
SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

35. Artikel 14 i direktivet om audiovisuella medietjänster, som reglerar evenemang av särskild vikt för samhället, omfattar endast programföretag. Idrottsevenemang distribueras och konsumeras dock inte längre endast genom linjära audiovisuella medietjänster. De görs i allt högre grad tillgängliga genom andra tjänster, med begränsad och avgiftsbelagd åtkomst. I praktiken innebär det att en stor del av den nationella publiken kan berövas fri tillgång till dessa evenemang, som är av särskild social och kulturell vikt.

¹¹ Enligt rapporten om genomförandet och den gränsöverskridande tillämpningen av den europeiska rättsliga ramen för digitala och audiovisuella medietjänster (Ergas undergrupp 4, 2024, s. 2) (inte översatt till svenska) har bestämmelserna om framhävande av tjänster av allmänintresse varit svåra att tillämpa över gränserna.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

36. Analysera den viktigaste utvecklingen när det gäller distribution av evenemang av särskild vikt för samhället och utvärdera huruvida det materiella tillämpningsområdet för artikel 14 i direktivet om audiovisuella medietjänster fortfarande är relevant för att skydda den breda tillgången till dessa evenemang.

GRÄNSÖVERSKRIDANDE SITUATIONER OCH SAMARBETE

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

37. Bilateral samarbetsförfaranden, framför allt genom Ergas samförståndsavtal, har visat sig vara viktiga och effektiva verktyg för att ta itu med gränsöverskridande frågor och har gjort det möjligt att uppnå en god balans mellan friheten att ta emot tjänsterna å ena sidan och skyddet av andra grundläggande värden på den europeiska audiovisuella marknaden å andra sidan. Multilateralt samarbete via nämnden (tidigare Erga) och kontaktkommittén är också ett ovärderligt verktyg för att hantera gränsöverskridande utmaningar. Dessutom skapas genom artikel 14 i den europeiska mediefrihetsförordningen nya lösningar för att ytterligare stärka detta strukturerade samarbete mellan medietillsynsmyndigheterna på den inre marknaden, samtidigt som nämnden får en framträdande roll när det gäller att främja ett konsekvent genomförande av direktivet om audiovisuella medietjänster i hela unionen.
38. Vissa specifika problemfrågor i de befintliga bestämmelserna i direktivet om audiovisuella medietjänster¹², främst i artikel 2.4 jämförd med artikel 3, har dock konstaterats av Erga och påpekats av medlemsstaterna, särskilt med avseende på fall som rör audiovisuella medietjänster med ursprung i tredjeländer.

¹² Rapport om genomförandet och den gränsöverskridande tillämpningen av den europeiska rättsliga ramen för digitala och audiovisuella medietjänster (inte översatt till svenska) (Ergas undergrupp 4, 2024, s. 5 och s. 14–17); Den praktiska tillämpningen av och framtiden för gränsöverskridande tillämpning av mediela g stiftning (inte översatt till svenska) (Ergas undergrupp 1, 2023, s. 8).

39. Även vissa problem i förhållande till den gränsöverskridande tillämpningen har noterats i den onlinebaserade miljön¹³. I artikel 15 i den europeiska mediefrihetsförordningen föreskrivs en ny särskild mekanism för medietillsynsmyndigheter som syftar till att underlätta en effektiv gränsöverskridande tillämpning av skyldigheterna enligt direktivet om audiovisuella medietjänster för leverantörer av videodelningsplattformar. Den nya bestämmelsen förväntas bidra till att minska dessa problem.

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

40. Övervaka tillämpningen av och ändamålsenligheten hos de nya samarbetsverktyg som tillhandahålls genom den europeiska mediefrihetsförordningen.
41. Bedöma de befintliga gränsöverskridande bestämmelserna i direktivet om audiovisuella medietjänster för att säkerställa en effektiv tillämpning av direktivets bestämmelser på den inre marknaden, särskilt med avseende på tjänsteleverantörer från tredjeländer och med beaktande av marknadsutvecklingen.
42. Utvärdera den praktiska tillämpningen av de gränsöverskridande mekanismer som föreskrivs i e-handelsdirektivet avseende videodelningsplattformstjänster, samtidigt som man respekterar vikten av ursprungslandsprincipen som en grundläggande regel för den inre marknaden och beaktar behovet av att EU säkerställer en hög nivå på skyddet av minderåriga samt respekterar och främjar mediepluralism och kulturell mångfald.

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

43. Delta i ytterligare aktivt samarbete och utbyte av god praxis i syfte att lösa specifika problem i gränsöverskridande fall.

¹³ Rapport om genomförandet och den gränsöverskridande tillämpningen av den europeiska rättsliga ramen för digitala och audiovisuella medietjänster (inte översatt till svenska) (Ergas undergrupp 4, 2024, s. 17–18); Den praktiska tillämpningen av och framtiden för gränsöverskridande tillämpning av medielagstiftning (inte översatt till svenska) (Ergas undergrupp 1, 2023, s. 9).

Referensdokument

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster), mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (EUT L 303, 28.11.2018, s. 69).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1083 av den 11 april 2024 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiv 2010/13/EU (europeisk mediefrihetsförordning) (EUT L 2024/1083, 17.4.2024).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024).

Europaparlamentet

- Europaparlamentets resolution av den 9 maj 2023 om genomförandet av det reviderade direktivet om audiovisuella medietjänster (EUT C, C/2023/1062, 15.12.2023)

Europeiska unionens råd

- Rådets slutsatser om stöd till influerare som skapare av onlineinnehåll (C 2024/3807, 23.7.2024)
- Rådets slutsatser om värnandet av ett fritt och pluralistiskt mediasystem (EUT C 422, 7.12.2020, s. 8)

Europeiska kommissionen

- Rapportering om tillämpningen av direktiv 2010/13/EU om audiovisuella medietjänster, ändrat genom direktiv (EU) 2018/1808, för perioden 2019–2022 (SWD (2024) 4 final)
- Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Europas medier i det digitala decenniet: En handlingsplan för att stödja återhämtning och omvandling* (COM/2020/784 final)
- Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Ett digitalt decennium för barn och ungdomar: den nya europeiska strategin för ett bättre internet för barn* (BIK+) (COM(2022) 212 final)
- Meddelande från kommissionen *Riktlinjer om den praktiska tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av "videodelningsplattformstjänst" i direktivet om audiovisuella medietjänster* (EUT C 223, 7.7.2020, s. 3)
- Meddelande från kommissionen *Riktlinjer i enlighet med artikel 33a.3 i direktivet om audiovisuella medietjänster vad gäller innehållet i medlemsstaternas rapporter om åtgärder för att främja och utveckla mediekompetens* (EUT C 66, 23.2.2023, s. 3)

- Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi (COM (2018) 236 final)
- Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1) *Senaste uppdateringen: 1 juli 2023*

Europarådet

- *Guidance Note on countering the spread of online mis- and disinformation through fact-checking and platform design solutions in a human rights compliant manner*, Europarådets ledningskommitté för medier och informationssamhället vid dess 24:e möte, 29 november–1 december 2023

Europeiska audiovisuella observationsorganet (EAO)

- *The protection of minors on VSPs: age verification and parental control*, EAO 2024
- *AVMSDigest Safe screens: protecting minors online*, EAO 2024
- *Mapping of national rules applicable to video-sharing platforms: Illegal and harmful content online*, EAO 2022
- *Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications*, EAO 2022
- *New actors and risks in online advertising*, EAO 2022
- *IRIS Special 2023-1: Public interest content on audiovisual platforms: access and findability*, EAO 2023
- *Media literacy and the empowerment of users*, EAO 2024

Det europeiska observatoriet för digitala medier (Edmo)

- *Guidelines for Effective Media Literacy Initiatives*, Edmo 2024

Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga)

- *ERGA's views on the future priorities for media policy* (Erga, 2024)
- *Report vloggers 1 – Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers* (Ergas undergrupp 1, 2021)
- *Report vloggers 2 – How to identify and localise vloggers and regulate their commercial communication* (Ergas undergrupp 1, 2022)
- *Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers* (Ergas undergrupp 1, 2023)
- *The implementation(s) of article 28b of the AVMSD: national transposition approaches and measures by video-sharing platforms* (Ergas undergrupp 1, 2022)
- *Overview document on the exchange of best practices regarding Arts. 7a and 7b of the AVMSD* (Ergas undergrupp 1, 2021)
- *The practical application and future of cross-border enforcement of media law* (Ergas undergrupp 1, 2023)
- *Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services* (Ergas undergrupp 4, 2024)
- *Report on ERGA MoU implementation in 2024 and its 4 years of functioning* (Ergas undergrupp 1, 2025)

Andra

- 2022 års uppförandekod om desinformation:

[https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/code-practice-disinformation;](https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/code-practice-disinformation)

- Nationella rapporter om åtgärder för mediekunnighet inom ramen för direktivet om audiovisuella medietjänster 2020–2022
-

